

CATALÀ

REF EREN CIES

Oct./Des. 2020

Espai de pensament sobre
el paper de la memòria
en el món contemporani

Ajuntament de
Barcelona

EL BORN
CCM

Conferència

DIANA TAYLOR: PERFORMANCE, GENOCIDI I TESTIMONI

Dimecres 7 d'octubre

Conferència i diàleg amb
Carme Portaceli

A *Terra* (2013), l'artista de performance guatemalteca Regina José Galindo posa en obra el relat de qui va sobreviure el genocidi que va tenir lloc a Guatemala durant el judici contra el dictador Efraín Ríos Montt. En els arxius, els testimonis expliquen que les forces armades van obligar la gent a cavar una fossa comuna i a col·locar-s'hi al davant per facilitar la seva execució i enterrament. A l'actuació, en què es veu Galindo quieta, dempeus, mentre una excavadora cava una fossa al seu voltant cada vegada més i més profunda, no se cita ni s'al·ludeix a cap testimoni ni als actes criminals que hi donen lloc. Taylor es pregunta: què és el que fa o transmet la performance? Exposa? Denuncia? Testimonia? Contribueix a la memòria d'arxiu? L'actuació, en si mateixa, és una forma de testimoni?

Diana Taylor

És catedràtica del Departament d'Estudis de Performance i del Departament d'Espanyol i Portuguès de la Universitat de Nova York. Entre els seus llibres es compten els guardonats *Theatre of Crisis: Drama and Politics in Latin America* (1991) i *The Archive and the Repertoire: Performing Cultural Memory in the Americas* (2003), traduït al castellà (2015), així com *Disappearing Acts: Spectacles of Gender and Nationalism in Argentina's Dirty War* (1997), i *Acciones de memoria: Performance, historia, y trauma* (2012). Ha editat *Stages of Conflict: A Reader in Latin American Theatre and Performance* (2008), i ha coeditat *Holy Terrors: Latin American Women Perform* (2004). És la Directora i Fundadora de l'Institut Hemisfèric de Performance i Política.

Carme Portaceli

És llicenciada en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Compta amb una extensa trajectòria com a directora a les sales més rellevants de l'escena teatral a Catalunya i a Espanya, d'obres tant clàssiques com contemporànies amb especial èmfasi en les creacions sobre i/o de dones, entre les quals destaquen: *Mrs. Dalloway* de Virginia Woolf (Teatro Español), *L'Enigma di Lea* (Teatre del Liceu), *Frankenstein* de Mary Shelley (TNC), *Troianes* d'Eurípides/Alberto Conejero (Fest. Mérida) i *Jane Eyre* de Charlotte Brontë/Anna Maria Ricart (Teatre Lliure). Va ser professora de direcció i d'interpretació a l'Institut del Teatre (2001-2016), directora artística de la Factoria Escènica Internacional (2005-2016) i actualment és directora artística del Teatro Español de Madrid.

Conferència

ANGELINA HARARI: COMING OUT, AUTORITARISME I DEMOCRÀCIA

Dimecres 18 de novembre

Conferència i diàleg amb
Enric Berenguer

Assistim en els darrers anys a una nova onada d'autoritarisme polític arreu del món. En aquest context, Brasil mereix una atenció especial, atès que ha experimentat l'ascens exponencial d'una modalitat particular d'aquesta política reaccionària. Hi destaca el pes que ha assolit un model de líder masculí que, recolzat en un discurs de fortes arrels religioses i, en particular, evangèliques, es proposa reescriure la història del país. Per fer-ho, banalitzava episodis que hi han estat crucials, com ara la dictadura i l'esclavitud. Es tracta d'una política, per tant, que s'esdevé com a operació d'esborrament de la memòria i, tanmateix, aquesta memòria és absolutament necessària per entendre les peculiaritats del Brasil així com els seus reptes polítics específics i per assumir-los de forma veritablement democràtica.

Angelina Harari

És psicoanalista, presidenta de l'Associació Mundial de Psicoanàlisi (AMP) i docent del Centro Lacaniano de Investigación de la Ansiedad (Clin-a/ SP-Brazil). És autora de nombroses publicacions amb les quals ha impulsat l'estudi de la figura de l'Altre en l'ensenyament de Lacan, entre les quals destaquen: *Clinica Lacaniana da Psicose: de Clérambault a inconsistência do Outro* (2016) i *Fundamentos da Prática Lacaniana: risco e corpo* (2018).

Enric Berenguer

És psicoanalista (AMP) i actualment docent de l'Institut del Camp Freudia. Va ser docent del Programa d'Estudis Independents del MACBA (2006-2008). És autor, entre altres, de *¿Cómo se construye un caso?* (2017), i és coautor, amb Pierre Dardot i Christian Laval de *El ser neoliberal*, (2018). Va comissariar, amb Francesc Puntí, el cicle "Arte, locura y cura" (MACBA, 2001). Ha publicat articles a *El País*, *La Vanguardia*, *Freudiana*, *Lacan Quotidien*, *Actualità Lacaniana* i al blog *Zadig* (Zero Abjection Democratic International Group).

Conferència

JEAN-CLAUDE MILNER: POLÍTICA, NOM I JUDAISME

Dimecres 9 de desembre

Conferència i diàleg amb
Josep Ramoneda

En el seu *Tractat teològic-polític*, Spinoza considera de forma explícita la situació dels jueus a Espanya i en conclou que res d'ells no hi subsisteix. Ni tan sols el record. Si a Espanya no subsisteix res del jueu és perquè el nom "jueu" ha desaparegut o bé ha canviat de significat. D'aquesta forma es constitueix i es fa manifesta una política dels noms. Aquesta política permet de trobar la solució al problema, fins i tot la solució definitiva. La condició per tal que una política dels noms sigui efectiva és que el nom que fa problema sigui oblidat. Ara bé, és aquesta l'única forma possible d'una tal política? L'estudi d'alguns exemples diversos permetrà que n'apareguin altres formes possibles. Amb aquest objectiu, els noms jueu, revolució i democràcia seran sotmesos a examen.

**Jean-
Claude
Milner**

És catedràtic emèrit de Lingüística a la Universitat Paris VII. Deixeble de Louis Althusser, Jacques Lacan i Roland Barthes, es va formar a l'École Normale Supérieure de Paris i al Massachusetts Institute of Technology. Va fundar amb Jacques-Alain Miller *Cahiers pour l'Analyse*. A finals dels 60 va estar afiliat al moviment maoista de l'Esquerra Proletària. Va publicar *Introduction à une science du langage* (1989), on ja tracta les conseqüències de la psicoanàlisi lacaniana per a un estudi del llenguatge. Va ser docent a l'Institut d'études levinassiens de París, on va tractar temes com l'antisemitisme en la cultura i història europees i el negacionisme.

**Josep
Ramoneda**

És periodista, filòsof, escriptor i home clau en el desenvolupament de la vida cultural a Barcelona i Catalunya d'ençà que va assumir la direcció del CCCB l'any 1989. Presideix l'Institut de la Recherche et de l'Innovation (IRI) de París des de 2009 i el consell d'administració del Grup 62 des de 2014. És director de la revista de pensament *La Maleta de Portbou* i l'Escola Europea d'Humanitats. Va estar vinculat a l'Escola de Filosofia de Barcelona i després al Col·legi de Filosofia i a la figura de Xavier Rubert de Ventós. És autor de nombrosos escrits polítics, entre els quals destaquen *Apologia del present. Assaigs de fi de segle* (1989), *Después de la pasión política* (1999), *Contra la indiferència. Apologia de la Il·lustración* (2010) i *La izquierda necesaria* (2012).

Conferències: Dimecres de 19 a 20:30h

Gratuït. Més informació al web elbornculturaimemoria.cat

Cicle comissariat per:
Enric Berenguer | Ivan Flores | Paula Kuffer | Begonya Saez Tajafuerce

Equipament accessible per a persones amb mobilitat reduïda. Recursos i serveis de suport per a l'accés a la informació i als continguts d'El Born CCM per a persones amb discapacitat auditiva i visual.

El Born CCM és membre d'Apropa Cultura

El Born Centre de Cultura i Memòria

Plaça Comercial, 12
08003 Barcelona
T 932 566 851

barcelona.cat/elbornculturaimemoria

facebook.com/EIBornCCM

twitter.com/EIBornCCM

instagram.com/EIBornCCM

#Referències